

УДК 657:336.02

DOI: <https://doi.org/10.32840/2522-4263/2020-2-43>**Занько Б.М.***кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри бухгалтерського обліку
Університету державної фіскальної служби України***Zanko Borys***Candidate of Economic Sciences (PhD in Economics), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Accounting,
University of the State Fiscal Service of Ukraine*

ОБЛІКОВІ ТА ПОДАТКОВІ АСПЕКТИ СПРАВЛЯННЯ ТУРИСТИЧНОГО ЗБОРУ

ACCOUNTING AND TAX ASPECTS OF COLLECTION OF THE TOURIST FEE

АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто основні аспекти справляння туристичного збору. Проведено аналіз норм Податкового кодексу України, які регулюють базу справляння туристичного збору. Розглянуто основні елементи, які повинні визначатися під час встановлення туристичного збору. Висвітлено проблему, яка виникає під час обчислення суми туристичного збору у разі, коли фізична особа, яка є платником туристичного збору, тимчасово розміщується у місцях проживання (наприклад, у готелі) протягом лише кількох годин. Розроблено пропозиції щодо удосконалення порядку визначення бази справляння туристичного збору у разі, коли фізична особа, що є платником туристичного збору, проживає у готелі протягом лише кількох годин. Проведено аналіз Податкового кодексу України на предмет наявності об'єкта оподаткування туристичним збором. Розглянуто окремі аспекти бухгалтерського обліку туристичного збору.

Ключові слова: туристичний збір, місцевий збір, база справляння, об'єкт оподаткування, бухгалтерський облік.

АННОТАЦИЯ

В статье рассмотрены основные аспекты взимания туристического сбора. Проведен анализ норм Налогового кодекса Украины, регулирующих базу взимания туристического сбора. Рассмотрены основные элементы, которые должны определяться при установлении туристического сбора. Освещена проблема, которая возникает при исчислении суммы туристического сбора в случае, если физическое лицо, являющееся плательщиком туристического сбора, временно размещается в местах проживания (например, в гостинице) в течение всего нескольких часов. Разработаны предложения по совершенствованию порядка определения базы взимания туристического сбора в случаях, когда физическое лицо, являющееся плательщиком туристического сбора, проживает в отеле в течение всего нескольких часов. Проведен анализ Налогового кодекса Украины на предмет наличия объекта налогообложения туристическим сбором. Рассмотрены отдельные аспекты бухгалтерского учета туристического сбора.

Ключевые слова: туристический сбор, местный сбор, база взимания, объект налогообложения, бухгалтерский учет.

ANNOTATION

The tourist fee is a local fee, so the formation of a tax policy on the tourist fee depends on the decisions of local governments. The tourist fee comes to the local budgets, so the successful development of territorial communities depends on the tourist fee. This makes the research topic relevant. The article deals with the mechanism of collecting tourist fee in Ukraine. Attention was paid to the payers of the tourist fee. The duties of tax agents (legal entities and individuals - entrepreneurs) on the submission of a tourist fee return and the payment of this fee to the local budget were investigated. Attention is paid to the reporting (tax) period, which is set for the tourist fee. The question of how a tax agent should

declare a tax liability when this tax agent received from the individual the amount of tourist tax during one quarter but in fact this person resided in the hotel during the next quarter is considered. The procedure of charging the tourist fee in the situation when the tourist is staying at the hotel part-time, ie less than 24 hours (usually this happens on the day of arrival of the tourist at the hotel or on the day of departure from this establishment) is investigated. The point of view of specialists of the State Tax Service regarding the collection of tourist fee in case of hourly accommodation of persons (tourists) in places of temporary residence is given. Proposals have been made on how to charge a tourist fee when a tourist is staying at a hotel for part of the day (less than 24 hours). The article focuses on the information that is required to calculate the tourist fee liability. Such information should be accumulated in the enterprise accounting system. When establishing each tax or fee, you must determine the taxable item. Unfortunately, the normative documents do not specify the taxable item for the tourist fee. This situation creates additional difficulties for the tax agents that calculate the tourist fee. The procedure of accrual of tourist fee in accounting is considered and accounting records on transfer of tourist fee to the budget are given. According to the results of the study conclusions are given.

Key words: tourist fee, local fee, tax base, taxable item, accounting.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах успішний розвиток територіальних громад значною мірою залежить від сум, які надходять до їхніх бюджетів у вигляді місцевих податків та зборів. Туристичний збір є місцевим збором, він також є одним із джерел фінансових надходжень до бюджетів територіальних громад.

Формування податкової політики щодо туристичного збору залежить як від рішень Верховної Ради України, яка приймає закони з питань оподаткування, так і від рішень органів місцевого самоврядування, які під час прийняття рішень стосовно місцевих податків і зборів у межах своїх повноважень можуть встановлювати розміри ставок та визначати інші обов'язкові елементи податків і зборів.

Таким чином, актуальним є дослідження податкового законодавства України стосовно бази справляння туристичного збору та його об'єктів оподаткування, удосконалення механізму оподаткування туристичним збором та його обліку. Це дасть змогу, з одного боку, забезпечити інте-

реси територіальних громад у частині наповнення місцевих бюджетів за рахунок надходження туристичного збору, а з іншого боку, дасть можливість врахувати права платників податків щодо економічно виваженого і справедливо-го порядку справляння цього збору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання цієї проблеми і на які спирається автор. Основні аспекти справляння місцевих зборів, у тому числі туристичного збору, а також відображення у бухгалтерському обліку туристичного збору протягом останніх років були розглянуті у значній кількості публікацій. Серед них доцільно виділити праці, у яких розглядаються теоретичні, методологічні та практичні питання такими авторами, як: С.В. Брік [1], О.І. Линник [2], Л.І. Простебі [3], С.Т. Скибенко та О.О. Розвадовська [4], Н.М. Хорунжак [5].

Відаючи належне науковим напрацюванням цих учених, слід відзначити, що питання справляння та обліку туристичного збору розглянуто не повною мірою, а тому воно потребує подальшого наукового дослідження.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Незважаючи на значну кількість досліджень, які стосуються справляння та обліку місцевих податків і зборів, питання справляння та обліку туристичного збору, у тому числі питання накопичення у системі бухгалтерського обліку підприємства інформації, яка може бути використана під час нарахування податкового зобов'язання з туристичного збору; необхідності чіткого визначення об'єкта оподаткування для цього збору; уточнення окремих аспектів бази справляння туристичного збору потребують подальшого дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження норм податкового законодавства, які впливають на справляння та облік туристичного збору, у тому числі норм, які стосуються накопичення у системі бухгалтерського обліку підприємства інформації, яка може бути використана під час нарахування податкового зобов'язання з туристичного збору, визначення об'єкта оподаткування і бази справляння для цього збору та розроблення пропозицій щодо їх удосконалення.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. В умовах фінансової децентралізації кожен місцевий податок і збір впливає на розвиток територіальних громад. Цілком погоджуємося з Л.І. Простебі, яка вважає, що кінцевою метою фінансової децентралізації має бути якісне надання послуг будь-якому члену територіальної громади [3, с. 593]. Оскільки такий місцевий збір, як туристичний, також впливає як на розвиток територіальних громад, так і на якість життя їхніх членів, то важливе значення має формування чітких і зрозумілих норм по-

даткового законодавства, якими регулюються питання справляння туристичного збору.

Варто відзначити, що окремі науковці не підтримують справляння туристичного збору в Україні. Так, С.Т. Скибенко та О.О. Розвадовська зауважують, що туристичний збір є сумнівною новацією для України, яка викликає багато запитань: хто за відсутності впорядкованої бази даних про потенційних його податкових агентів буде сплачувати збір і здійснювати контроль за повнотою і своєчасністю надходження коштів, а головне – як будуть витрачатися ці кошти [4, с. 316]. Дійсно, під час справляння туристичного збору виникають певні проблеми, і деякі з них будуть розглянуті далі.

Бухгалтерський (фінансовий) облік є важливим джерелом інформації, яка використовується під час нарахування та сплати туристичного збору. Погоджуємося з Н.М. Хорунжак, яка звертає увагу на те, що завданням бухгалтерських служб суб'єктів туристичної діяльності, які надають послуги, пов'язані з тимчасовим розміщенням, є не лише ведення касових операцій, а й деякі інші питання (фінансові, економічні, розрахункові, юридичні тощо) [5, с. 201]. Одним із важливих завдань бухгалтерських служб суб'єктів туристичної діяльності є нарахування на підставі накопиченої у системі бухгалтерського (фінансового) обліку інформації податкового зобов'язання з туристичного збору.

Відповідно до пп. 268.2.1 п. 268.2 ст. 268 Податкового кодексу України, платниками туристичного збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства [6]. Як бачимо, податкове законодавство як платників цього збору визначає виключно фізичних осіб.

Згідно з пп. 268.7.1. п. 268.7 ст. 268 Податкового кодексу України, фактично до бюджету туристичний збір сплачують за своїм місцезнаходженням податкові агенти [6]. Тобто спочатку платники туристичного збору, які, наприклад, збираються розміститися у готелі протягом певного часу, сплачують туристичний збір податковим агентам, а вже потім ці податкові агенти (юридичні особи чи фізичні особи – підприємці) повинні подавати контролюючому органу податкову звітність із туристичного збору та сплачувати цей збір до місцевого бюджету.

Для туристичного збору відповідно до пп. 268.7.1. п. 268.7 ст. 268 Податкового кодексу України визначено квартальний звітний (податковий) період [6]. Якщо у звітному кварталі фізичні особи – платники туристичного збору сплачували податковому агенту авансом суми туристичного збору і в цьому ж кварталі проживали в готелі, то такому туристичному агенту досить просто визначити, до якого саме звітного періоду відноситься податкове зобов'язання з туристичного збору. Але якщо туристичний збір був авансом отриманий податковим агентом від платника туристичного збору в одному звітному кварталі, але цей платник фактично проживав у готелі в наступному звітному кварталі, то у

податкового агента може виникнути питання щодо того, за який саме звітний період (квартал) слід нараховувати податкове зобов'язання з туристичного збору.

З цього приводу фахівці державної податкової служби у категорії 125.03 Загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу роз'яснили, що якщо попередню плату за проживання (бронювання) від платників туристичного збору отримано в одному кварталі, а їх тимчасове розміщення у місцях проживання (ночівлі) буде здійснено в іншому податковому періоді, то зобов'язання з нарахування цього збору у податкового агента виникає в звітному періоді фактичного розміщення таких осіб у зазначених місцях проживання [7].

Відповідно до пп. 268.3.1 пп. 268.3 ст. 268 Податкового кодексу України, ставка туристичного збору встановлюється за кожну добу тимчасового розміщення особи у відповідних місцях проживання (ночівлі), у розмірі до 0,5 відсотка – для внутрішнього туризму та до 5 відсотків – для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення [6].

Отже, ставки туристичного збору повинні встановлюватися за одну добу тимчасового розміщення фізичної особи, наприклад, у готелі. Проте така особа не обов'язково розміщується у готелі протягом цілої доби. У день прибуття у готель або у день від'їзду з готелю гість може перебувати (розміщуватися) у цьому закладі лише частину доби – три, п'ять, десять годин тощо. Чи слід у такому разі здійснювати округлення частини доби до цілої доби? А може, за розміщення у готелі протягом періоду часу, який є меншим, ніж дванадцять годин (половина доби), туристичний збір взагалі сплачувати не потрібно?

У категорії 125.02 Загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу фахівці державної податкової служби дали відповідь на питання «Що є базою справляння туристичного збору у разі погодинного розміщення осіб у місцях тимчасового проживання, тобто менше однієї доби?». Згідно з цією відповіддю у разі погодинного розміщення туристичний збір розраховується для кожного проживаючого (платника Збору) з базою оподаткування – одна доба [8].

Уявімо ситуацію, коли на початку доби одна особа розміщувалася у одномісному номері готелю протягом кількох годин і залишила це місце тимчасового проживання, сплативши повну суму туристичного збору за цю добу. Після цього друга особа розмістилася у цьому ж номері готелю до кінця цієї доби. Якщо керуватися фіскальним підходом, то така друга особа також повинна сплатити повну (добову) суму туристичного збору за цю ж саму добу. У результаті за одну добу з одного одномісного номера двічі буде сплачено туристичний збір, що навряд чи можна вважати справедливим.

На нашу думку, суму туристичного збору доцільно розраховувати пропорційно до фактичного часу (кількості повних годин) розміщення фізичної особи у готелі протягом відповідної неповної доби. Приміром, у день приїзду або від'їзду особа розміщувалася (проживала) у готелі лише три повні години. У цьому разі суму туристичного збору за таку неповну добу доцільно було б визначати таким чином: суму туристичного збору, яка повинна сплачуватися за цілу добу, слід поділити на 24 години та помножити на 3 години.

Зауважимо, що відповідно до п. 3.8 Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг плата за надання готельних послуг стягується відповідно до єдиної розрахункової години – 12-ї години поточної доби за місцевим часом, при цьому готель з урахуванням місцевих особливостей вправі змінити єдину розрахункову годину [9]. Що стосується Податкового кодексу України, то у ньому не визначено єдину розрахункову годину, яку слід використовувати під час справляння туристичного збору (під час нарахування суми туристичного збору за певну добу).

У системі бухгалтерського обліку підприємства доцільно накопичувати інформацію, яка може бути використана під час нарахування податкового зобов'язання з туристичного збору. Так, підприємству слід накопичувати інформацію щодо того, до якої саме з двох категорій туризму належить фізична особа, яка розмістилася у місці проживання (тобто прибула до місця проживання ця особа в межах внутрішнього туризму чи в'їзного). Крім того, необхідно накопичувати інформацію щодо тривалості перебування фізичних осіб у місцях проживання.

Згідно з пп. 268.2.2 п. 268.2 ст. 268 Податкового кодексу України, платниками туристичного збору не можуть бути особи, які, зокрема, є ветеранами війни, учасниками ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, дітьми віком до 18 років, особи, які прибули у відрядження тощо [6]. Отже, підприємствам у системі бухгалтерського обліку необхідно також накопичувати інформацію та відповідні підтвердні документи щодо таких фізичних осіб, щоб під час перевірок, які будуть здійснювати контролюючі органи, можна було обґрунтовано довести, чому внаслідок проживання у готелі зазначених осіб не було нараховано податкове зобов'язання з туристичного збору.

Якщо база справляння туристичного збору у Податковому кодексі України визначена, то з об'єктом оподаткування ситуація складніша. Згідно з пп. 7.1.2 п. 7.1 ст. 7 Податкового кодексу України, такий елемент, як об'єкт оподаткування, повинен обов'язково визначатися для кожного податку [6]. На жаль, щодо туристичного збору у Податковому кодексі України об'єкт оподаткування взагалі не визначено. Можливо, його визначають у своїх рішеннях місцеві ради?

Якщо звернутися до Положення про туристичний збір в м. Києві [10], то у цьому документі також не визначено об'єкт оподаткування туристичним збором. Невизначеність з об'єктом оподаткування створює додаткові труднощі під час обчислення податковими агентами туристичного збору, а тому цю прогалину слід усунути на законодавчому рівні.

Нагадаємо також, що фактичним платником туристичного збору є фізична особа, яка, зокрема, певний час проживає (розміщується) у готелі. Що стосується готелю, то він є податковим агентом, який повинен отримати від фізичної особи відповідну суму туристичного збору та перерахувати її до місцевого бюджету. Як вважають С.В. Брік та О.І. Линник, готелі повинні нараховувати належні суми непрямих податків та зборів (зокрема, туристичного збору) за дебетом субрахунку 703 [1, с. 51; 2, с. 1000].

Враховуючи це, суму туристичного збору, що справляється за фактичні дні проживання (розміщення) фізичної особи у готелі, у бухгалтерському (фінансовому) обліку доцільно нараховувати за дебетом субрахунку 703 «Дохід від реалізації робіт і послуг» у кореспонденції з кредитом субрахунку 642 «Розрахунки за обов'язковими платежами».

Перерахування готелем суми туристичного збору до місцевого бюджету у бухгалтерському (фінансовому) обліку відображається записом за дебетом субрахунку 642 «Розрахунки за обов'язковими платежами» у кореспонденції з кредитом субрахунку 311 «Поточні рахунки в національній валюті».

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Проведене дослідження дало змогу дійти таких висновків.

1. Формування податкової політики щодо туристичного збору залежить як від рішень Верховної Ради України, так і від рішень органів місцевого самоврядування, які під час прийняття рішень у межах своїх повноважень можуть встановлювати розміри ставок та визначати інші обов'язкові елементи місцевих податків і зборів.

2. У системі бухгалтерського обліку підприємства доцільно накопичувати інформацію (щодо ставок туристичного збору, строків проживання фізичних осіб та їх категорій тощо), яка може бути використана під час нарахування податкового зобов'язання з туристичного збору.

3. Якщо фізична особа – платник туристичного збору у день заїзду до готелю або в день від'їзду з нього розміщувалася в готелі неповну добу, то суму туристичного збору, яка підлягає сплаті за цю добу, доцільно розраховувати пропорційно фактичному часу розміщення (проживання) особи у готелі протягом відповідної неповної доби.

4. У Податковому кодексі України для туристичного збору не визначено такого обов'язкового елемента, як об'єкт оподаткування. Відсутність

визначеного об'єкта оподаткування створює додаткові труднощі під час обчислення туристичного збору, а тому цю прогалину слід усунути на законодавчому рівні.

Оскільки у Податковому кодексі України для туристичного збору не визначено такого обов'язкового елемента, як об'єкт оподаткування, то перспективи наших подальших розвідок будуть спрямовані на дослідження об'єкта оподаткування цим збором. Таким чином, питання справляння туристичного збору є актуальним і до кінця не вирішеним, а тому потребує подальшого наукового дослідження.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Брік С.В. Готельний бізнес: особливості фінансового обліку та внутрішнього контролю доходів та витрат. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»*. Серія «Економічні науки». 2018. № 15. С. 49–52.
2. Линник О.І. Доходи та витрати готельного підприємства: приведення обліку до міжнародних стандартів і стандартів Європейського Союзу. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 20. С. 997–1001. URL: <http://global-national.in.ua/archive/20-2017/203.pdf> (дата звернення: 23.03.2020).
3. Простебі Л.І. Реформування інституту місцевих податків і зборів у контексті підвищення надходжень місцевих бюджетів. *Економіка та суспільство*. 2016. Вип. 2. С. 589–593. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/2_ukr/2_2016.pdf (дата звернення: 23.03.2020).
4. Скибенко С.Т., Розвадовська О.О. Роль туристичного збору у фінансуванні регіонів. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі*. Серія «Економічні науки». 2013. № 2. С. 315–319.
5. Хорунжак Н.М. Проблеми й перспективи розвитку системи обліку суб'єктів туристичної діяльності. *Інноваційна економіка*. 2016. № 5–6. С. 199–205.
6. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-IV (із змінами) / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 23.03.2020).
7. Інформаційно-довідковий департамент Державної податкової служби України. Категорія 125.03. *Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс* : веб-сайт. URL: <http://zir.sfs.gov.ua/main/bz/view/?src=ques> (дата звернення: 23.03.2020).
8. Інформаційно-довідковий департамент Державної податкової служби України. Категорія 125.02. *Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс* : веб-сайт. URL: <http://zir.sfs.gov.ua/main/bz/view/?src=ques> (дата звернення: 23.03.2020).
9. Про затвердження Правил користування готелями й аналогічними засобами розміщення та надання готельних послуг : наказ Державної туристичної адміністрації України від 16 бер. 2004 р. № 19 (із змінами) / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0413-04> (дата звернення: 23.03.2020).
10. Положення про туристичний збір в м. Києві : затверджено Рішенням Київської міської ради від 23 черв. 2011 р. № 242/5629 (із змінами). URL: <https://docs.google.com/viewer?embedded=true&url=https://kyivcity.gov.ua/img/item/general/3823.docx> (дата звернення: 23.03.2020).

REFERENCES:

1. Brik S.V. (2018) Ghotelnyj biznes: osoblyvosti finansovogho obliku ta vnutrishnjogho kontrolju dokhodiv ta vytrat [Hotel business: features of financial accounting and internal control of revenues and expenses]. *Visnyk Nacionaljnogho tekhnichnogho universytetu «KhPI»*. Serija «*Ekonomichni nauky*», no. 15, pp. 49–52.
2. Lynnyk O.I. (2017) Dokhody ta vytraty ghoteljnogho pidpryjemstva: pryvedennja obliku do mizhnarodnykh standartiv i standartiv Jevropejskogho Sojuzu [Hotel business revenues and expenses: bringing accounting to international and European Union standards]. *Ghlobaljni ta nacionaljni problemy ekonomiky* [Global and national problems of economy], vol. 20, pp. 997–1001. Available at: <http://global-national.in.ua/archive/20-2017/203.pdf> (accessed 23 March 2020).
3. Prostebi L.I. (2016) Reformuvannia instytutu mistsevykh podatkov i zboriv u konteksti pidvyshchennia nadkhodzen mistsevykh biudzhetyv [Reforming the institute of local taxes and fees in the context of increasing local budget revenues]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and society], vol. 2, pp. 589–593. Available at: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/2_ukr/2_2016.pdf (accessed 23 March 2020).
4. Skybenko S.T., Rozvadovska O.O. (2013) Rol turystychnoho zboru u finansuvanni rehioniv [The role of tourist fee in the financing of regions]. *Naukovyi visnyk Poltavskoho universytetu ekonomiky i torhivli*. Serija «*Ekonomichni nauky*», no. 2, pp. 315–319.
5. Khorunzhak N.M. (2016) Problemy y perspektyvy rozvytku systemy obliku subiektiv turystychnoi diialnosti [Problems and prospects of development of accounting system of the tourist activity subjects]. *Innovatsiina ekonomika*, no. 5–6, pp. 199–205.
6. Podatkovi kodeks Ukrainy vid 2 hrudnia 2010 r. No. 2755-IV (iz zminamy) / Verkhovna Rada Ukrainy. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (accessed 23 March 2020).
7. Informatsiino-dovidkovi departament Derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy. Katehoriia 125.03. *Zahalnodostupnyi informatsiino-dovidkovi resurs* : veb-sait. Available at: <http://zir.sfs.gov.ua/main/bz/view/?src=ques> (accessed 23 March 2020).
8. Informatsiino-dovidkovi departament Derzhavnoi podatkovoi sluzhby Ukrainy. Katehoriia 125.02. *Zahalnodostupnyi informatsiino-dovidkovi resurs* : veb-sait. Available at: <http://zir.sfs.gov.ua/main/bz/view/?src=ques> (accessed 23 March 2020).
9. Pro zatverdzhennia Pravyl korystuvannia hoteliamy y analohichnymy zasobamy rozmishchennia ta nadannia hotelnykh posluh : nakaz Derzhavnoi turystychnoi administratsii Ukrainy vid 16 ber. 2004 r. No. 19 (iz zminamy) / Verkhovna Rada Ukrainy. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0413-04> (accessed 23 March 2020).
10. Polozhennia pro turystychnyi zbir v m. Kyievi : zatverdzheno Rishenniam Kyivskoi miskoi rady vid 23 cherv. 2011 r. No. 242/5629 (iz zminamy). Available at: <https://docs.google.com/viewer?embedded=true&url=https://kyivcity.gov.ua/img/item/general/3823.docx> (accessed 23 March 2020).